

Література

1. Решетняк О. Сучасні методи управління підприємством сфери послуг / О. Решетняк. — Х.: Фактор, 2008. — 544 с.
2. Кузнецова Н. М. Основи економіки готельного та ресторанного господарства: [навч. посіб.] / Н. М. Кузнецова. — К.: Федерація профспілок України. Інститут туризму, 1997. — 173 с.
3. Король С. Я. Бухгалтерський облік у готельному господарстві: [навч. посіб.] / С. Я. Король. — К.: КНТЕУ, 2005. — 354 с.
4. Байлик С. И. Гостиничное хозяйство. Организация, управление, обслуживание: [учеб. пос]: 3-е изд., стереотип / С. И. Байлик. — К.: Дакор, 2008. — 288 с.

Массик Н. Р., аспірант
кафедри бухгалтерського обліку,
Львівська комерційна академія

ВПЛИВ ДИСТРИБУЦІЇ НА ПОБУДОВУ УПРАВЛІНСЬКОГО ОБЛІКУ

Розглядати дистрибуцію як функцію продажу, можна стверджувати, що сьогодні у виробничих компаній (підприємств) є два шляхи розвитку. Перший і, за твердженням західних джерел, правильний — зосередитись на вдосконаленні технологій виробництва та розширенні асортименту продукції, а всі завдання з її доставки до споживачів мають здійснювати інші підприємства.

На сьогодні ринок дистрибуції в Україні мало систематизований і нестабільний — кожен його учасник працює на свій розсуд. Більшість дистриб'юторів не розбираються в питаннях просування торгових марок, не звертають уваги на рівень представленості продукції тієї або іншої компанії у торговельних підприємствах, для них важливіше загальні обсяги продажів. Тому виробники, для яких важливий рівень завоювання місць на ринку та збереження відповідної частки на ньому, створюють свої відповідні команди.

У найближчий час шанси на виживання і розвиток мають дистриб'юторські підприємства (фірми), які можуть надавати повний комплекс логістичних послуг. Проте, вітчизняні виробники, спробувавши працювати з різними дистриб'юторами, приходять до висновку, що необхідно створювати власну дистриб'юторську систему (представництва, філії тощо). При цьому, окремі дистриб'юторські підприємства (компанії), проаналізувавши свою діяльність, починають відкривати власні виробництва.

Дослідження свідчать, що система дистрибуції має значний вплив на побудову управлінського обліку насамперед організаційна структура: мерчендайзер, торговий представник, територіальний менеджер (директор філіалу чи представництва), регіональний директор, директор. Тому, цілком природною є необхідність створення на підприємствах окремих підрозділів, які координуватимуть усю управлінську діяльність підприємства. У зв'язку з цим, однією з основних функцій управлінського обліку є забезпечення своєчасною і достовірною інформацією підрозділи та окремих менеджерів, що ухвалюють рішення на всіх рівнях управління.

З цією метою на підприємстві необхідно розробити сучасну систему первинного обліку (первинні документи, реєстри обліку, внутрішні звіти), яка є складовою управлінського обліку, суть якого зводиться до проблеми певної агрегації облікової інформації в обсязі, необхідному менеджменту для ухвалення своєчасних і обгрунтованих рішень на різних рівнях діяльності підприємства. При цьому, деталізація облікової інформації повинна бути достатньою, але не надмірною. Від того, наскільки докладна і різностороння інформація, що подається, залежить якість і своєчасність ухвалених управлінських рішень. Зі всього потоку облікової інформації, що надходить до менеджера, який ухвалює рішення, повинна надходити інформація його компетенції. Тому працівникам, відповідальним за складання звітів, необхідно регулярно аналізувати якість і джерела інформації за місцями виникнення і центрами відповідальності. Якщо окремі показники формуються рядом підрозділів, то інформація, що належить кільком менеджерам, повинна бути однорідною, що робить доцільною організацію загальних фінансових потоків.

Отже, створення ефективної системи управлінського обліку на підприємстві вимагає реорганізації як облікових форм і реєстрів, обслуговуючих окремі процеси, так і фінансових потоків, що мають важливе інформаційне значення. Система добре налагодженого управлінського обліку та контролю за діяльністю структурних підрозділів підприємства є складним механізмом зв'язків, відносин і дій менеджерів різного рівня діяльності.

Література

1. *Бачинський В. І.* Організація управлінського обліку на підприємствах гуртової торгівлі / В. І. Бачинський, О. А. Полянська // Вісник Львівської комерційної академії (Серія: Економічна; Вип. 25) / [ред. Кол. Башнянин Г. І., Дайновський Ю. А., Єлейко В. І. та ін.]. — Львів: Вид-во ЛКА, 2007. — С. 391—401.

2. *Нападовська Л. В.* Управлінський облік: [підручник] / Л.В. Нападовська. — К.: Книга, 2005. — 525 с.

3. *Попов С. А.* Стратегическое управление: 17-модульная программа для менеджеров «Управление развитием организации» Модуль 4. / Попов С.А. — М.: ИНФРА-М, 2000. — 304 с.

Мельник Н. Г., канд. екон. наук, доцент
кафедри обліку в бюджетній і соціальній сфері,
Михайлишин Н. П., канд. екон. наук, доцент
кафедри аудиту, ревізії і контролінгу,
Тернопільський національний
економічний університет

ОЦІНКА СУЧАСНОГО РІВНЯ ВПРОВАДЖЕННЯ МСФЗ У СВІТІ

Проблема стандартизації обліку і звітності у світових масштабах виникла кілька десятиліть тому та суттєво поглибилася у зв'язку з розвитком міжнародної торгівлі, інтернаціоналізацією бізнесу та капіталу, глобалізацією світової економіки.

У 1973 році через угоду, підписану професійними бухгалтерськими організаціями з Австралії, Канади, Франції, Німеччини, Японії, Мексики, Нідерландів, Великобританії та США, було створено Комітет з міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (КМСБО), який у 2002 році перейменовано в Раду з міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО). Головною метою РМСБО є розробка єдиної системи високоякісних, зрозумілих і глобальних стандартів, забезпечення їх поширення, суворого дотримання та конвергенції з національними стандартами обліку з метою сприяння прийняттю обґрунтованих економічних рішень користувачами фінансової звітності. Тобто більше ніж 25 років РМСБО займається стандартизацією обліку у світових масштабах. Результативністю такої діяльності є рівень впровадження МСФЗ у світі.

Реально оцінити розповсюдженість МСФЗ досить складно, адже інформація, яка офіційно оприлюднюється окремими країнами, є досить суперечливою. Це стосується термінології, формулювань, специфіки правового регулювання, мовних особливостей, строків та порядку переходу на міжнародні стандарти. Наприклад, окремі країни, які використовують національні стан-